

Publicerad 2012-10-20 12:34 av Vanja-Kristina Morgell

En läsning av Simone Weil.

Skadan

godheten står utanför världsrummet som inte medger tröst
eller lyckliga slut

skönheten vi begär byter frekvens, och undkommer vår förljugna hängivenhet
världens svarssmak är fadd som från den egna munnen -universum förblir stängt

för vi frågar bara efter oss själva, våra egna lyckliga slut, en sanning för oss

inte för någon annan, någon med mindre signifikans, värdighet; någon besudlad, smutsig, förnedrad, ensam
och utan tillhörighet; någon av alla de små människorna
som slagit sig på de hårda murarna
i rummet som omger

"för att transcendera skadan, tiden, rummet

krävs ett enda ögonblicks total uppmärksamhet på någon annan", säger hon

"då öppnas porten utifrån"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vanja-Kristina Morgell med Poeter.se id #9202 innehar upphovsrätten